

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI Facultatea de Matematică și Informatică

INTELIGENŢĂ ARTIFICIALĂ

Sisteme inteligente

Sisteme care învață singure

Laura Dioşan

Sumar

- A. Scurtă introducere în Inteligența Artificială (IA)
- B. Rezolvarea problemelor prin căutare
 - Definirea problemelor de căutare
 - Strategii de căutare
 - Strategii de căutare neinformate
 - Strategii de căutare informate
 - □ Strategii de căutare locale (Hill Climbing, Simulated Annealing, Tabu Search, Algoritmi evolutivi, PSO, ACO)
 - Strategii de căutare adversială
- c. Sisteme inteligente
 - Sisteme care învaţă singure
 - Arbori de decizie
 - Reţele neuronale artificiale
 - Maşini cu suport vectorial
 - Algoritmi evolutivi
 - Sisteme bazate pe reguli
 - Sisteme hibride

Materiale de citit și legături utile

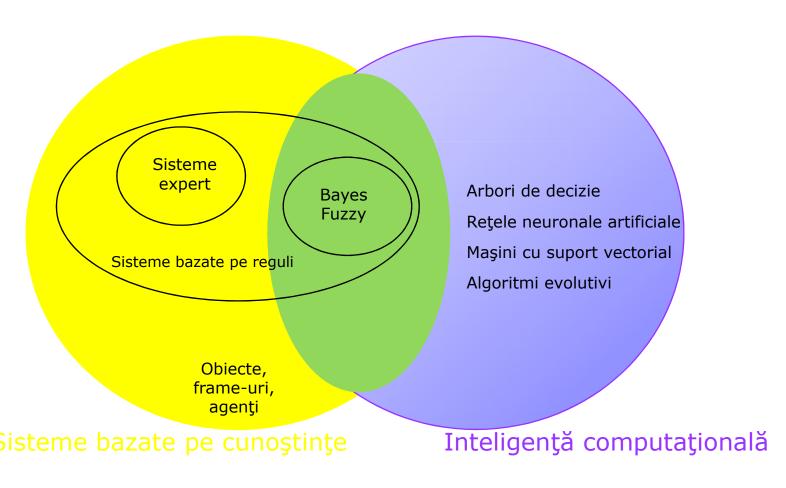
- capitolul VI (18) din S. Russell, P. Norvig, Artificial Intelligence: A Modern Approach, Prentice Hall, 1995
- capitolul 10 și 11 din *C. Groșan, A. Abraham, Intelligent Systems: A Modern Approach, Springer, 2011*
- capitolul V din D. J. C. MacKey, Information Theory, Inference and Learning Algorithms, Cambridge University Press, 2003
- capitolul 3 din T. M. Mitchell, Machine Learning, McGraw-Hill Science, 1997

Conținut

Sisteme inteligente

- Sisteme care învaţă singure (SIS)
 - Instruire (învăţare) automata (Machine Learning ML)
 - Problematică
 - Proiectarea unui sistem de învăţare automată
 - Tipologie
 - Învăţare supervizată
 - Învăţare nesupervizată
 - Învăţare cu întărire
 - Teoria învăţării
 - Exemple de sisteme

Sisteme inteligente

Problematica

"How can we build computer systems that automatically improve with experience, and what are the fundamental laws that govern all learning processes?"

Aplicaţii

- Recunoaştere de imagini şi semnal vocal
 - Recunoaşterea scrisului de mână
 - Detecţia feţelor
 - Înțelegerea limbajului vorbit
- Computer vision
 - Detecția obstacolelor
 - Recunoaşterea amprentelor
- Supraveghere bio
- Controlul roboţilor
- Predicţia vremii
- Diagnosticare medicală
- Detecţia fraudelor

Definire

- Arthur Samuel (1959)
 - "field of study that gives computers the ability to learn without being explicity programmed"
 - Înzestrarea computerelor cu abilitatea de a învăţa pe baza experienţei
- Herbert Simon (1970)
 - "Learning is any process by which a system improves performance from experience."
- Tom Mitchell (1998)
 - "a well-posed learning problem is defined as follows: He says that a computer program is set to learn from an experience E with respect to some task T and some performance measure P if its performance on T as measured by P improves with experience E"
- EthemAlpaydin (2010)
 - Programming computersto optimizea performance criterion using example data or past experience.

Necesitate

- Sisteme computaţionale mai bune
 - Sisteme dificil sau prea costisitor de construit manual
 - Sisteme care se adaptează automat
 - Filtre de spam
 - Sisteme care descoperă informaţii în baze de date mari → data mining
 - Analize financiare
 - Analize de text/imagini
- Înţelegerea organismelor biologice

Proiectare

- Îmbunătăţirea task-ului T
 - Stabilirea scopului (ceea ce trebuie învăţat) funcţiei obiectiv şi reprezentarea sa
 - Alegerea unui algoritm de învăţare care să realizeze inferenţa (previziunea) scopului pe baza experienţei
- respectând o metrică de performanţă P
 - Evaluarea performanţelor algortimului ales
- bazându-se pe experienţa E
 - Alegerea bazei de experienţă
- Exemplu
 - T: jucarea jocului de dame
 - P: procentul de jocuri câştigate împotriva unui oponent oarecare
 - E: exersarea jocului împotriva lui însuşi
 - T: recunoaşterea scrisului de mână
 - P: procentul de cuvinte recunoscute corect
 - E: baze de date cu imagini cu cuvinte corect adnotate
 - T: separarea spam-urilor de mesajele obişnuite
 - P: procentul de email-uri corect clasificate (spam sau normal)
 - E: baze de date cu email-uri adnotate

- Proiectare → Alegerea funcţiei obiectiv
 - Care este funcţia care trebuie învăţată?
 - Ex.: pentru jocul de dame → funcţie care:
 - alege următoarea mutare
 - evaluează o mutare
 - obiectivul fiind alegerea celei mai bune mutări
 - Reprezentarea funcţiei obiectiv
 - Diferite reprezentări
 - Tablou (tabel)
 - Reguli simbolice
 - Funcție numerică
 - Funcţii probabilistice
 - Ex. Jocul de dame
 - Combinaţie liniară a nr. de piese albe, nr. de piese negre, nr. de piese albe compromise la următoarea mutare, r. de piese albe compromise la următoarea mutare
 - Există un compromis între
 - expresivitatea reprezentării şi
 - uşurinţa învăţării
 - Calculul funcției obiectiv
 - Timp polinomial
 - Timp non-polinomial

□ Proiectare → Alegerea unui algoritm de învăţare

- Algoritmul
 - folosind datele de antrenament
 - induce definirea unor ipoteze care
 - să se potirvească cu acestea şi
 - să generalizeze cât mai bine datele ne-văzute (datele de test)
- Principiul de lucru de bază
 - Minimizarea unei erori (funcţie de cost loss function)

□ Proiectare → Evaluarea unui sistem de învăţare

- Experimental
 - Compararea diferitelor metode pe diferite date (cross-validare)
 - Colectarea datelor pe baza performanţei
 - Acurateţe, timp antrenare, timp testare
 - Aprecierea diferențelor dpdv statistic
- Teoretic
 - Analiza matematică a algoritmilor şi demonstrarea de teoreme
 - Complexitatea computațională
 - Abilitatea de a se potrivi cu datele de antrenament
 - Complexitatea eşantionului relevant pentru o învăţare corectă

- □ Proiectare → Evaluarea unui sistem de învăţare
 - Compararea performanţelor a 2 algoritmi în rezolvarea unei probleme
 - Indicatori de performanţă
 - Parametrii ai unei serii statistice (ex. media)
 - Proporţie calculată pentru serie statistică (ex. acurateţea)
 - Comparare pe baza intervalelor de încredere
 - Pp o problemă și 2 algoritmi care o rezolvă
 - Performanţele algoritmilor: p₁ şi p₂
 - Intervalele de încredere corespunzătoare celor 2 performanțe $I_1 = [p_1 \Delta_1, p_1 + \Delta_1]$ și $I_2 = [p_2 \Delta_2, p_2 + \Delta_2]$
 - Dacă $I_1 \cap I_2 = \emptyset$ → algoritmul 1 este mai bun decât algoritmul 2 (pt problema dată)
 - Dacă $I_1 \cap I_2 \neq \emptyset$ → nu se poate spune care algoritm este mai bun
 - Interval de încredere pentru medie
 - Pentru o serie statistică de volum n, cu media (calculată) m și dispersia σ să se determine intervalul de încredere al valorii medii μ
 - $P(-z \le (m-\mu)/(\sigma/\sqrt{n}) \le z) = 1 a \rightarrow \mu \in [m-z\sigma/\sqrt{n}, m+z\sigma/\sqrt{n}]$
 - $P = 95\% \rightarrow z = 1.96$
 - Ex. Problema rucsacului rezolvată cu ajutorul algoritmilor evolutivi
 - Interval de încredere pentru acurateţe
 - Pentru o performanţă p (acurateţe) calculată pentru n date să se determine intervalul de încredere
 - $P \in [p-z(p(1-p)/n)^{1/2}, p+z(p(1-p)/n)^{1/2}]$
 - $P = 95\% \rightarrow z = 1.96$
 - Ex. Problemă de clasificare rezolvată cu ajutorul Maşinilor cu suport vectorial

P=1-α	Z		
99.9%	3.3		
99.0%	2.577		
98.5%	2.43		
97.5%	2.243		
95.0%	1.96		
90.0%	1.645		
85.0%	1.439		
75.0%	1.151		
	11		

□ Proiectare → Alegerea bazei de experienţă

- Bazată pe
 - Experienţă directă
 - Perechi (intrare, ieşire) utile pt. funcţia obiectiv
 - Ex. Jocul de dame → table de joc etichetată cu mutare corectă sau incorectă
 - Experienţă indirectă
 - Feedback util (diferit de perechile I/O) pt funcţia obiectiv
 - Ex. Jocul de dame → secvenţe de mutări şi scorul final asociat jocului
- Surse de date
 - Exemple generate aleator
 - Exemple pozitive şi negative
 - Exemple pozitive colectate de un "învăţător" benevol
 - Exemple reale
- Compoziţie
 - Date de antrenament
 - Date de test
- Caracteristici
 - Date independente
 - Dacă nu → clasificare colectivă
 - Datele de antrenament şi de test trebuie să urmeze aceeaşi lege de distribuţie
 - Dacă nu → învăţare prin transfer (transfer learning/inductive transfer)
 - recunoaşterea maşinilor → recunoaşterea camioanelor
 - analiza textelor
 - filtre de spam

□ Proiectare → Alegerea bazei de experienţă

- Tipuri de atribute ale datelor
 - □ Cantitative → scară nominală sau raţională
 - Valori continue → greutatea
 - Valori discrete → numărul de computere
 - Valori de tip interval → durata unor evenimente
 - Calitative
 - Nominale → culoarea
 - Ordinale → intensitatea sunetului (joasă, medie, înaltă)
 - Structurate
 - Arbori rădăcina e o generalizare a copiilor (vehicol → maşină, autobus, tractor, camion)
- Transformări asupra datelor
 - Standardizare → atribute numerice
 - Înlăturarea efectelor de scară (scări şi unități de măsură diferite)
 - Valorile brute se transformă în scoruri z
 - $Z_{ij} = (x_{ij} \mu_j)/\sigma_j$, unde x_{ij} valoarea atributului al j-lea al instanței i, μ_j (σ_j) este media (abaterea) atributelor j pt. toate instanțele
 - Selectarea anumitor atribute

Tipologie

În funcţie de scopul urmărit

- SI pentru predicţii
 - Scop: predicția ieșirii pentru o intrare nouă folosind un model învățat anterior
 - Ex.: predicția vânzărilor dintr-un produs pentru un moment de timp viitor în funcție de preţ, lună calendaristică, regiune, venit mediu pe economie

SI pentru regresii

- Scop: estimarea formei unei funcţii uni sau multivariată folosind un model învăţat anterior
- Ex.: estimarea funcției care modelează conturul unei suprafețe

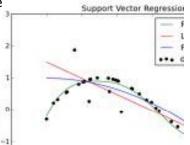
SI pentru clasificare

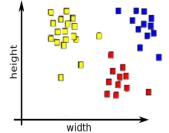
- Scop: clasificarea unui obiect într-una sau mai multe categorii (clase) cunoscute anterior sau nu pe baza caracteristicilor (atributelor, proprietăţilor) lui
- Ex.: sistem de diagnoză pentru un pacient cu tumoare: nevasculară, vasvculară, angiogenă

SI pentru planificare

- Scop: generarea unei succesiuni optime de acţiuni pentru efectuarea unei sarcini
- Ex.: planificarea deplasării unui robot de la o poziție dată până la o sursă de energie (pentru alimentare)

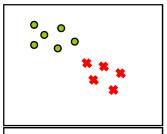

Tipologie

În funcție de experiența acumulată în timpul învățării

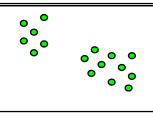
SI cu învăţare supervizată

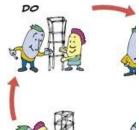
SI cu învăţare nesupervizată

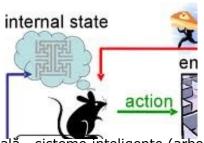

SI cu învăţare activă

SI cu învăţare cu întărire

□ Învăţare supervizată

- Definire
- Exemple
- Proces
- Calitatea învăţării
 - Metode de evaluare
 - Măsuri de performanţă
- Tipologie

Învăţare supervizată

- Scop
 - Furnizarea unei ieşiri corecte pentru o nouă intrare
- Definire
 - Se dă un set de date (exemple, instanțe, cazuri)
 - □ date de antrenament sub forma unor perechi (atribute data, ieşire,), unde
 - i =1,N (N = nr datelor de antrenament)
 - atribute_data_i= (atr_{i1}, atr_{i2}, ..., atr_{im}), m nr atributelor (caracteristicilor, proprietăţilor) unei date
 - ieşire
 - o categorie dintr-o mulţime dată (predefinită) cu k elemente (k − nr de clase) → problemă de clasificare
 - un număr real → problemă de regresie
 - □ date de test sub forma (atribute_datai), i =1,n (n = nr datelor de test).
 - Să se determine
 - o funcție (necunoscută) care realizează corespondența atribute ieșire pe datele de antrenament
 - ieşirea (clasa/valoarea) asociată unei date (noi) de test folosind funcția învățată pe datele de antrenament
- Alte denumiri
 - Clasificare (regresie), învăţare inductivă
- □ Proces → 2 etape
 - Antrenarea
 - Învăţarea, cu ajutorul unui algoritm, a modelului de clasificare
 - Testarea
 - Testarea modelului folosind date de test noi (unseen data)
- Caracteristic
 - BD experimentală adnotată (pt. învăţare)

Învățare supervizată

□ Tip de probleme

- regresie
 - Scop: predicția output-ului pentru un input nou
 - Output continuu (nr real)
 - Ex.: predicţia preţurilor
- clasificare
 - Scop: clasificarea (etichetarea) unui nou input
 - Output discret (etichetă dintr-o mulţime predefinită)
 - Ex.: detectarea tumorilor maligne

Exemple de probleme

- Recunoaşterea scrisului de mână
- Recunoaşterea imaginilor
- Previziunea vremii
- Detecţia spam-urilor

- Calitatea învăţării
 - Definire
 - o măsură de performanță a algoritmului
 - ex. acurateţea (Acc = nr de exemple corect clasificate / nr total de exemple)
 - calculată în
 - faza de antrenare
 - faza de testare
 - Metode de evaluare
 - Seturi disjuncte de antrenare şi testare
 - setul de antrenare poate fi împărțit în date de învățare și date de validare
 - setul de antrenare este folosit pentru estimarea parametrilor modelului (cei mai buni parametri obținuți pe validare vor fi folosiți pentru construcția modelului final)
 - pentru date numeroase
 - Validare încrucişată cu mai multe (h) sub-seturi egale ale datelor (de antrenament)
 - separararea datelor de h ori în (h-1 sub-seturi pentru învăţare şi 1 sub-set pt validare)
 - dimensiunea unui sub-set = dimensiunea setului / h
 - performanţa este dată de media pe cele h rulări (ex. h = 5 sau h = 10)
 - pentru date puţine
 - Leave-one-out cross-validation
 - similar validării încrucişate, dar h = nr de date → un sub-set conţine un singur exemplu
 - pentru date foarte puţine
 - Dificultăţi
 - □ Învăţare pe derost (overfitting) → performanţă bună pe datele de antrenament, dar foarte slabă pe datele de test

- Calitatea învăţării
 - Măsuri de performanţă
 - Măsuri statistice
 - acuratețea
 - Precizia
 - Rapelul
 - Scorul F1
 - Eficienţa
 - În construirea modelului
 - În testarea modelului
 - Robusteţea
 - Tratarea zgomotelor şi a valorilor lipsă
 - Scalabilitatea
 - Eficienţa gestionării seturilor mari de date
 - Interpretabilitatea
 - Modelului de clasificare
 - Proprietatea modelului de a fi compact
 - Scoruri

Învățare supervizată

- □ Calitatea învățării → Măsuri de performanță → Măsuri statistice
 - Acurateţea
 - Nr de exemple corect clasificate / nr total de exemple
 - Opusul erorii
 - Calculată pe
 - Setul de validare
 - Setul de test
 - Uneori
 - Analiză de text
 - Detectarea intruşilor într-o reţea
 - Analize financiare

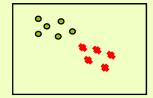
este importantă doar o singură clasă (clasă pozitivă) → restul claselor sunt negative

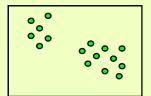
- Precizia (P)
 - nr. de exemple pozitive corect clasificate / nr. total de exemple clasificate ca pozitive
 - probabilitatea ca un exemplu clasificat pozitiv să fie relevant
 - \Box TP / (TP + FP)
- Rapelul (R)
 - nr. de exemple pozitive corect clasificate / nr. total de exemple pozitive
 - Probabilitatea ca un exemplu pozitiv să fie identificat corect de către clasificator
 - \Box TP/ (TP +FN)
 - Matrice de confuzie → rezultate reale vs. rezultate calculat
- Scorul F1
 - Combină precizia şi rapelul, facilitând compararea a 2 algoritmi
 - Media armonică a preciziei şi rapelului
 - \square 2PR/(P+R)

Rezultate re		e reale	
		Clasa pozitivă	Clasa(ele) negativă(e)
Rezultate calculate	Clasa pozitivă	True positiv (TP)	False positiv (FP)
	Clasa(ele) negativă(e)	False negative (FN)	True negative (TN)

- □ Învăţare ne-supervizată
 - Definire
 - Exemple
 - Proces
 - Metode de evaluare şi măsuri de performanţă
 - Tipologie

- Scop
 - Găsirea unui model sau a unei structuri utile a datelor
 - Împărțirea unor exemple neetichetate în submulțimi disjuncte (clusteri) astfel încât:
 - exemplele din acelaşi cluster sunt foarte similare
 - exemplele din clusteri diferiți sunt foarte diferite
- Definire
 - Se dă un set de date (exemple, instanțe, cazuri)
 - Date de antrenament sub forma atribute_datai, unde
 - i = 1, N (N = nr datelor de antrenament)
 - $atribute_data_i = (atr_{i1}, atr_{i2}, ..., atr_{im}), m$ nr atributelor (caracteristicilor, proprietăților) unei date
 - Date de test sub forma ($atribute_data_i$), i = 1, n (n = nr datelor de test)
 - Se determină
 - o funcție (necunoscută) care realizează gruparea datelor de antrenament în mai multe clase
 - Nr de clase poate fi pre-definit (k) sau necunoscut
 - Datele dintr-o clasă sunt asemănătoare
 - clasa asociată unei date (noi) de test folosind gruparea învățată pe datele de antrenament
 - Învăţare supervizată vs. învăţare ne-supervizată

- Distanţe între 2 elemente p şi q ε Rm
 - □ Euclideana \rightarrow d(p,q)=sqrt(Σ j=1,2,...,m(pj-qj)2)
 - □ Manhattan \rightarrow d(p,q)= Σ j=1,2,...,m|pj-qj|

 - □ Produsul intern \rightarrow d(p,q)= Σ j=1,2,...,mpjqj
 - □ Cosine \rightarrow d(p,q)= Σ j=1,2,...,mpjqj / (sqrt(Σ j=1,2,...,mpj2) * sqrt(Σ j=1,2,...,mqj2))
 - □ Hamming → numărul de diferențe între p şi q
 - □ Levenshtein → numărul minim de operaţii necesare pentru a-l transforma pe p în q
- Distanță vs. Similaritate
 - □ Distanţa → min
 - □ Similaritatea → max

- Alte denumiri
 - Clustering
- □ Procesul → 2 paşi
 - Antrenarea \rightarrow Învăţarea (determinarea), cu ajutorul unui algoritm, a clusterilor existenţi
 - Testarea → Plasarea unei noi date într-unul din clusterii identificați în etapa de antrenament
- Caracteristic
 - Datele nu sunt adnotate (etichetate)
- Tip de probleme
 - Identificara unor grupuri (clusteri)
 - Analiza genelor
 - Procesarea imaginilor
 - Analiza reţelelor sociale
 - Segmentarea pieţei
 - Analiza datelor astronomice
 - Clusteri de calculatoare
 - Reducerea dimensiunii
 - Identificarea unor cauze (explicaţii) ale datelor
 - Modelarea densităţii datelor
- Exemple de probleme
 - Gruparea genelor
 - Studii de piaţă pentru gruparea clienţilor (segmentarea pieţei)
 - news.google.com

- Calitatea învăţării (validarea clusterizări):
 - Criterii interne → Similaritate ridicată în interiorul unui cluster şi similaritate redusă între clusteri
 - Distanța în interiorul clusterului
 - Distanţa între clusteri
 - Indexul Davies-Bouldin
 - Indexul Dunn
 - Criteri externe → Folosirea unor benchmark-uri formate din date pregrupate
 - Compararea cu date cunoscute în practică este imposibil
 - Precizia
 - Rapelul
 - F-measure

- □ Calitatea învăţării → Criterii interne
 - Distanța în interiorul clusterului c_i care conține n_i instanțe
 - Distanţa medie între instanţe (average distance) $D_a(c_j) = \sum_{x_{i1}, x_{i2} \in c_j} ||x_{i1} x_{i2}|| / (n_j(n_j-1))$
 - Distanţa între cei mai apropiaţi vecini $D_{nn}(c_j) = \sum_{xi1ecj} min_{xi2ecj} ||x_{i1} x_{i2}|| / n_j$
 - Distanţa între centroizi $D_c(c_j) = \sum_{x_i, \epsilon c_j} ||x_i \mu_j|| / n_j$, unde $\mu_j = 1 / n_j \sum_{x_i \epsilon c_j} x_i$
 - Distanţa între 2 clusteri c_{j1} și c_{j2}
 - Legătură simplă $d_s(c_{j1}, c_{j2}) = min_{xi1\epsilon cj1, xi2\epsilon cj2} \{||x_{i1} x_{i2}||\}$
 - □ Legătură completă $d_{co}(c_{j1}, c_{j2}) = \max_{x_{i1} \in c_{j1}, x_{i2} \in c_{j2}} \{||x_{i1} x_{i2}||\}$
 - □ Legătură medie $d_a(c_{j1}, c_{j2}) = \sum_{x_{i1} \in c_{j1}, x_{i2} \in c_{j2}} \{||x_{i1} x_{i2}||\} / (n_{j1} * n_{j2})$
 - □ Legătură între centroizi $d_{ce}(c_{i1}, c_{i2}) = ||\mu_{i1} \mu_{i2}||$
 - Indexul Davies-Bouldin → min → clusteri compacţi
 - $DB = 1/nc*\sum_{i=1,2,...,nc} max_{i=1,2,...,nc,\ i \neq i} ((\sigma_i + \sigma_i)/d(\mu_i, \mu_i)), \text{ unde:}$
 - nc numărul de clusteri
 - μ_i centroidul clusterului i
 - σ_i media distanțelor între elementele din clusterul i și centroidul μ_i
 - $d(\mu_i, \mu_i)$ distanța între centroidul μ_i și centroidul μ_i
 - Indexul Dunn
 - Identifică clusterii denşi şi bine separaţi
 - $D = d_{min}/d_{max}$, unde:
 - d_{min} distanţa minimă între 2 obiecte din clusteri diferiţi distanţa intra-cluster
 - d_{max} distanța maximă între 2 obiecte din același cluster distanța inter-cluster

- Tipologie
 - După modul de formare al clusterilor
 - Ierarhic
 - se crează un arbore taxonomic (dendogramă)
 - crearea clusterilor → recursiv
 - nu se cunoaşte k (nr de clusteri)
 - aglomerativ (de jos în sus) → clusteri mici spre clusteri mari
 - diviziv (de sus în jos) → clusteri mari spre clusteri mici
 - Ex. Clustering ierarhic aglomrativ
 - Ne-ierarhic
 - Partiţional → se determină o împărţire a datelor → toţi clusterii deodată
 - Optimizează o funcție obiectiv definită local (doar pe anumite atribute) sau global (pe toate atributele) care poate fi:
 - Pătratul erorii suma patratelor distanțelor între date și centroizii clusterilor → min (ex. K-means)
 - Bazată pe grafuri (ex. Clusterizare bazată pe arborele minim de acoperire)
 - Pe modele probabilistice (ex. Identificarea distribuţiei datelor → Maximizarea aşteptărilor)
 - Pe cel mai apropiat vecin
 - Necesită fixarea apriori a lui k → fixarea clusterilor iniţiali
 - Algoritmii se rulează de mai multe ori cu diferiți parametri și se alege versiunea cea mai eficientă
 - Ex. K-means, ACO
 - bazat pe densitatea datelor
 - Densitatea şi conectivitatea datelor
 - Formarea clusterilor de bazează pe densitatea datelor într-o anumită regiune
 - Formarea clusterilor de bazează pe conectivitatea datelor dintr-o anumită regiune
 - Functia de densitate a datelor
 - Se încearcă modelarea legii de distribuţie a datelor
 - Avantaj:
 - Modelarea unor clusteri de orice formă
 - Bazat pe un grid
 - Nu e chiar o metodă nouă de lucru
 - Poate fi ierarhic, partitional sau bazat pe densitate
 - Pp segmentarea spaţiului de date în zone regulate
 - Obiectele se plasează pe un grid multi-dimensional
 - Ex. ACO

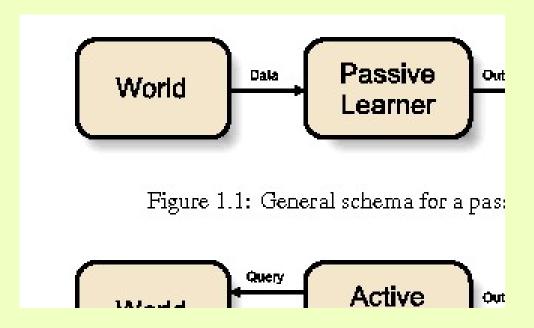
- Tipologie
 - După modul de lucru al algoritmului
 - Aglomerativ
 - 1. Fiecare instanță formează inițial un cluster
 - 2. Se calculează distanțele între oricare 2 clusteri
 - 3. Se reunesc cei mai apropiaţi 2 clusteri
 - 4. Se repetă paşii 2 şi 3 până se ajunge la un singur cluster sau la un alt criteriu de stop
 - Diviziv
 - 1. Se stabileşte numărul de clusteri (k)
 - 2. Se iniţializează centrii fiecărui cluster
 - 3. Se determină o împărţire a datelor
 - 4. Se recalculează centrii clusterilor
 - 5. Se reptă pasul 3 și 4 până partiționarea nu se mai schimbă (algoritmul a convers)
 - După atributele considerate
 - Monotetic atributele se consideră pe rând
 - Politetic atributele se consideră simultan
 - După tipul de apartenenţă al datelor la clusteri
 - Clustering exact (hard clustering)
 - Asociază fiecarei intrări x_i o etichetă (clasă) c_i
 - Clustering fuzzy
 - Asociază fiecarei intrări x_i un grad (probabilitate) de apartenență f_{ij} la o anumită clasă $c_j \rightarrow$ o instanță x_i poate aparține mai multor clusteri

Tipologie

- În funcție de experiența acumulată în timpul învățării
 - SI cu învăţare supervizată
 - SI cu învăţare nesupervizată
 - SI cu învăţare activă
 - SI cu învăţare cu întărire
- În funcţie de modelul învăţat (algoritmul de învăţare)
 - Arbori de decizie
 - Reţele neuronale artificiale
 - Algoritmi evolutivi
 - Maşini cu suport vectorial
 - Modele Markov ascunse

□ Învăţare activă

- Algoritmul de învăţare poate primi informaţii suplimentare în timpul învăţării pentru a-şi îmbunătăţi performanţa
 - Ex. pe care din datele de antrenament este mai uşor să se înveţe modelul de decizie

Tipologie

- În funcție de experiența acumulată în timpul învățării
 - SI cu învăţare supervizată
 - SI cu învăţare nesupervizată
 - SI cu învăţare activă
 - SI cu învăţare cu întărire
- În funcţie de modelul învăţat (algoritmul de învăţare)
 - Metoda celor mai mici pătrate
 - Metoda gradient descent
 - Algoritmi evolutivi
 - Logisitc regression
 - □ kNN
 - Arbori de decizie
 - Maşini cu suport vectorial
 - Reţele neuronale artificiale
 - Programare genetică
 - Modele Markov ascunse

Recapitulare

□ Sisteme care învață singure (SIS)

- Instruire (învăţare) automata (Machine Learning ML)
 - Învăţare supervizată → datele de antrenament sunt deja etichetate cu elemente din E, iar datele de test trebuie etichetate cu una dintre etichetele din E pe baza unui model (învăţat pe datele de antrenament) care face corespondenţa date-etichete
 - Învăţare nesupervizată → datele de antrenament NU sunt etichetate, trebuie învăţat un model de etichetare, iar apoi datele de test trebuie etichetate cu una dintre etichetele identificate de model

Sisteme

Cursul următor

- A. Scurtă introducere în Inteligența Artificială (IA)
- B. Rezolvarea problemelor prin căutare
 - Definirea problemelor de căutare
 - Strategii de căutare
 - Strategii de căutare neinformate
 - Strategii de căutare informate
 - Strategii de căutare locale (Hill Climbing, Simulated Annealing, Tabu Search, Algoritmi evolutivi, PSO, ACO)
 - Strategii de căutare adversială
- c. Sisteme inteligente
 - Sisteme care învaţă singure
 - Metoda celor mai mici patrate, Gradient Descent, Logistic regression
 - Arbori de decizie
 - Reţele neuronale artificiale
 - Maşini cu suport vectorial
 - Algoritmi evolutivi
 - Sisteme bazate pe reguli
 - Sisteme hibride

Cursul următor – Materiale de citit și legături utile

- Capitolul VI (19) din S. Russell, P. Norvig, Artificial Intelligence: A Modern Approach, Prentice Hall, 1995
- capitolul 8 din Adrian A. Hopgood, Intelligent Systems for Engineers and Scientists, CRC Press, 2001
- capitolul 12 și 13 din *C. Groșan, A. Abraham, Intelligent Systems: A Modern Approach, Springer, 2011*
- Capitolul V din D. J. C. MacKey, Information Theory, Inference and Learning Algorithms, Cambridge University Press, 2003
- Capitolul 4 din T. M. Mitchell, Machine Learning, McGraw-Hill Science, 1997

- Informaţiile prezentate au fost colectate din diferite surse de pe internet, precum şi din cursurile de inteligenţă artificială ţinute în anii anteriori de către:
 - Conf. Dr. Mihai Oltean www.cs.ubbcluj.ro/~moltean
 - Lect. Dr. Crina Groşan www.cs.ubbcluj.ro/~cgrosan
 - Prof. Dr. Horia F. Pop www.cs.ubbcluj.ro/~hfpop